

Vonnisnummer/ Griffinummer 1 529 / 2018
Repertoriumnummer/ Europees 2018 / 521
Datum van uitspraak 7 maart 2018
Rolnummer niet in strafzaken
Notienummer parket BG43.L2.5462-16 YV

IE

Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen, afdeling
Brugge, sectie correctionele
rechtbank

Vonnis

B16 - Zestiende kamer

PROBATIE-UITSTEL

Aangeboden op

In de zaak van :

HET OPENBAAR MINISTERIE ,

Bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 7 februari 2018 :

997

1. Mevrouw S [REDACTED] wonende te [REDACTED]
[REDACTED]

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting, gericht tegen de gedaagde ;

In persoon, bijgestaan door Mter. S. Bollaert, advocaat te Brugge ;

998

2. Mevrouw D [REDACTED] wonende te [REDACTED]
[REDACTED]

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting, gericht tegen de gedaagde ;

In persoon, bijgestaan door Mter. S. Bollaert, advocaat te Brugge ;

tegen :

999

O [REDACTED] geboren te [REDACTED]
[REDACTED] wonende te [REDACTED]

in persoon, bijgestaan door Mter. F. Landuyt, advocaat te Beernem

Verdacht van :

Te Blankenberge op 27 september 2016:

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan S [REDACTED] met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

(art. 392, 398 en 399 lid 1 en art. 405quater 2° Sw.)

Gelet op de dagvaarding aan de beklagde betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vorderingen van de burgerlijke partijen.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklagde in zijn antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan door zijn raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

1. De tenlastelegging

De beklagde wordt vervolgd wegens het opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

De artikelen 398 e.v. van het Strafwetboek bestraffen het opzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen aan een andere levende menselijke persoon.

De verwonding is elk uitwendig of inwendig letsel dat van buiten uit door een mechanische of chemische op het menselijk lichaam inwerkende oorzaak, dan wel door een verzuim, aan het menselijk lichaam wordt toegebracht. Dat letsel kan hetzij organisch hetzij functioneel zijn. De ernst ervan heeft geen belang. Onder slag wordt de schok verstaan die resulteert uit de beweging van een lichaam dat een ander lichaam raakt en die een bepaalde pijn

veroorzaakt zonder dat er noodzakelijk een letsel hoeft te zijn (zie nuttig: Cass. (2e k.) AR P.13.1976.F, 3 december 2014, *Arr.Cass.*, 2014, afl. 12, 2798).

De ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid als bedoeld in de artikelen 399 en 400 van het voormelde wetboek, bestaat in de ongeschiktheid van het slachtoffer tot het verrichten van gelijk welke lichamelijke arbeid. Die verzwarende omstandigheid houdt alleen rekening met de zwaarwichtigheid van de verwondingen, ongeacht de sociale status van het slachtoffer of zijn gewoonlijke en professionele arbeid. Het feit dat het slachtoffer in een welbepaald economisch en sociaal milieu een activiteit kan uitoefenen die in de lijn ligt van zijn opleiding, sluit dus niet uit dat hij ongeschikt is in de zin van de voormelde wetsbepalingen (zie nuttig: Cass. (2e k.) AR P.11.1104.F, 25 januari 2012, *Arr. Cass.*, 2012, afl. 1, 217).

Het wanbedrijf opzettelijk toebrengen van verwondingen of slagen vereist als moreel bestanddeel slechts algemeen opzet, dit is het wetens en willens stellen van de bij de wet verboden handeling die bestaat in het aantasten van de fysieke integriteit van de persoon aan wie de verwondingen of slagen worden toegebracht. Het vereist niet dat de beklaagde de bedoeling zou gehad hebben om aan die persoon schade toe te brengen (zie nuttig: Cass. (1e k.) AR P.12.1398.N, 13 november 2012, *Arr.Cass.*, 2012, afl. 11, 2539).

Artikel 405quater, 2°, van het Strafwetboek voorziet in een verzwarende omstandigheid, namelijk wanneer een van de drijfveren van de misdaad of het wanbedrijf bestaat in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst. In dergelijk geval wordt de maximale gevangenisstraf verdubbeld met een maximum van vijf jaar en de maximale geldboete verdubbeld met een maximum van vijfhonderd euro.

De feiten onder de tenlastelegging werden niet betwist door de verdediging van de beklaagde (zie zittingsblad van 7 februari 2018) en komen gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier bewezen voor.

Er kan daarbij verwezen worden naar het verhoor van beklaagde van 30 september 2016 (zie p. 12 strafdossier), waarin hij bekende het slachtoffer en haar partner eerst zonder aanleiding te hebben uitgescholden als "vuile transseksuelen" en daarna de slagen te hebben toegebracht. Hieruit blijkt duidelijk dat beklaagde het slachtoffer viseerde omwille van haar geslachtsverandering.

Deze bekentenissen bevestigen de verklaringen die werden afgelegd door het slachtoffer (p. 6 en 7 strafdossier) en door haar partner (p. 9 en 10 strafdossier).

De rechtbank verwijst tevens naar het doktersattest van het slachtoffer (p. 20 strafdossier), waarin haar verwondingen werden vastgesteld evenals een volledige arbeidsongeschiktheid van 27 september 2016 tot en met 6 oktober 2016.

2. De bestraffing

De lastens beklaagde bewezen verklaarde feiten getuigen van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen, een gebrekkige gedragscontrole en een agressieve ingesteldheid. Zijn handelen getuigt tevens van een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van anderen. Dat beklaagde daarbij zonder enige aanleiding zijn slachtoffer uitkoos omwille van haar geslachtsverandering, maakt de feiten des te verwerpelijk en een sterk ontradend signaal is dan ook aangewezen.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wet.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

Beklaagde is een man van Belgische nationaliteit, geboren in 1986. Hij heeft een strafregister met 4 veroordelingen voor verkeersinbreuken en een veroordeling wegens opzettelijke beschadiging van roerende eigendom en openbare dronkenschap.

Beklaagde zou omwille van psychologische problemen gedwongen zijn opgenomen in Sint-Amandus te Beernem, alwaar hij nog tot maart 2018 zou verblijven. Uit het strafdossier blijkt dat beklaagde aldaar kennis heeft genomen van de betekening van zijn dagvaarding. Na zijn opname zal waarschijnlijk een ambulante begeleiding worden opgestart. Beklaagde zit in budgetbegeleiding bij het OCMW Blankenberge en ontvangt een leefloon.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank enerzijds rekening met:

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- de manifeste afwezigheid in hoofde van de beklaagde van eerbied voor sociale en morele waarden, andermans fysieke integriteit in het bijzonder;
- de natuurlijke evidentie in hoofde van de beklaagde om dergelijke feiten te plegen, hetgeen wijst op een gebrekkige gedragscontrole en een agressieve ingesteldheid.

Anderzijds wordt rekening gehouden met het gunstig strafverleden van de beklaagde die tot heden nog niet werd veroordeeld wegens gelijkaardige feiten en diens vooruitgang in het aanpakken van zijn psychologische problematiek.

Beklaagde werd nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan drie jaar of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde gevangenisstraf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. De beklaagde verkeert derhalve in de wettelijke voorwaarden voor probatie-uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

Rekening houdende met hetgeen voorafgaat, is de rechtbank van oordeel dat een gevangenisstraf en een geldboete, beide met uitstel van tenuitvoerlegging zoals hierna bepaald, passend en noodzakelijk is, teneinde beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem ervan te weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

Gelet op de psychologische problematiek waar beklaagde mee kampt, komt het aangewezen voor dat de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete die met uitstel van tenuitvoerlegging worden opgelegd, zouden gekoppeld worden aan de naleving door de beklaagde van de hierna opgesomde voorwaarden, waaromtrent de beklaagde zich ter zitting van akkoord heeft verklaard.

3. Wijziging opdecimes, de bijzondere vergoeding en de bijdrage

Het bedrag van de strafrechtelijke geldboete dient met ingang van 1 januari 2017 verhoogd te worden met zeventig opdecimes Ingevolge artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, dat gewijzigd werd door artikel 59 van de Programmawet van 25 december 2016. Op het ogenblik van de feiten dienden deze geldboeten met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Overeenkomstig artikel 2, lid 2, van het Strafwetboek dient de mildste strafwet toegepast te worden, namelijk de geldboete verhoogd met het aantal opdecimes zoals in voege op het ogenblik van de feiten.

De in hoofde van beklaagden op te leggen geldboete dient bijgevolg verhoogd te worden met de oude opdecimes, hetzij vermenigvuldigd te worden met zes.

Het bedrag van de bijzondere vergoeding dient met ingang van 1 december 2012 verhoogd te worden van 25,00 naar 50,00 euro Ingevolge art. 91 lid 2 van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950 zoals thans gewijzigd door art.1 van het K.B. van 13 november 2012 tot wijziging van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950 (B.S. 29 november 2012).

Inzake de bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders zijn de actuele opdecimes onmiddellijk van toepassing, en dient geen rekening te worden gehouden met artikel 2, lid 2, van het Strafwetboek, vermits de verplichting tot betaling van deze bijdrage niet kan beschouwd worden als een straf.

Het basisbedrag van 25 euro dient vanaf 1 januari 2017 verhoogd te worden met 70 opdecimes in plaats van met 50. Dienvolgens bedraagt de verplichte bijdrage aan het slachtofferfonds thans 200,00 euro (25 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes) in plaats van 150,00 euro (25 euro, verhoogd met 50 opdecimes).

OP BURGERLIJK GEBIED

De vorderingen van de burgerlijke partijen zijn regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk.

Zij komen gegrond voor in de mate zoals hierna bepaald.

1. De burgerlijke partij S

De bewezen verklaarde feiten van de tenlastelegging staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door deze burgerlijke partij onbetwistbaar werd geleden.

De beklaagde is als enige aansprakelijk voor de geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij strekt ertoe de beklaagde te veroordelen om haar te betalen:

- Morele schade: 1.500,00 euro
- Verlies inkomsten: 138,11 euro
- Verloren maaltijdcheques: 21,90 euro
- Consultaties psycholoog: 135,00 euro
- Remgeld huisarts: 24,00 euro
- Verplaatsingskosten: 122,00 euro
- Administratiekosten: 50,00 euro

meer interesten vanaf 27 september 2016, betaling aan wettelijke rentevoet.

Nopens de morele schade merkt de rechtbank op dat deze schade per definitie onherstelbaar is, en de vergoeding uit dien hoofde daarom slechts een vorm van troost, een 'compensatie' die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen. Voor de begroting van de geldelijke compensatie voor morele schade is het quasi onmogelijk om deze vergoeding te meten naar de reële inhoud en de omvang van de schade. Geen enkele rechter heeft immers het vermogen om deze delicate menselijke schade die zich afspeelt in het hart en de geest van mensen te lenigen of accuraat in geld te begroten. De rechtbank laat zich dan ook leiden door wat zij redelijk en billijk acht en is op dit vlak van oordeel dat de door de burgerlijke partij gevorderde morele schadevergoeding dient te worden ingeperkt. De rechtbank begroot deze naar billijkheid op 300,00 euro.

Het bedrag van 50,00 euro, naar billijkheid begroot, voor administratieve kosten kan aan de burgerlijke partij worden toegekend.

Er mag immers redelijkerwijze worden aangenomen dat de feiten heel wat administratieve besommeringen hebben veroorzaakt die een zekere moeite en kleinere inspanningen met zich mee brengen, alsmede bepaalde geringere kosten en uitgaven, zoals postzegels, omslagen, telefoonkosten, etc., waarvan het niet gebruikelijk – noch haalbaar – is om er de stavingsstukken van te bekomen of te behouden, doch welke niettemin een vergoedbare schade uitmaken.

De overige schadeposten kunnen worden toegekend zoals gevorderd.

Gelet op hogerstaande, kan aldus het bedrag van 791,01 euro uit hoofde van materiële en morele schade worden toegekend aan deze burgerlijke partij, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 27 september 2016 tot op heden, de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling.

2. De burgerlijke partij D [REDACTED]

De bewezen verklaarde feiten van de tenlastelegging staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door deze burgerlijke partij onbetwistbaar werd geleden.

De beklaagde is als enige aansprakelijk voor de geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij strekt ertoe de beklaagde te veroordelen om haar te betalen:

- Morele schadevergoeding: 850,00 euro
- Verplaatsingskosten: 122,00 euro
- Administratiekosten: 50,00 euro

meer intresten vanaf 27 september 2016, betaling aan wettelijke rentevoet.

Nopens de morele schade merkt de rechtbank op dat deze schade per definitie onherstelbaar is, en de vergoeding uit dien hoofde daarom slechts een vorm van troost, een 'compensatie' die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen. Voor de begroting van de geldelijke compensatie voor morele schade is het quasi onmogelijk om deze vergoeding te meten naar de reële inhoud en de omvang van de schade. Geen enkele rechter heeft immers het vermogen om deze delicate menselijke schade die zich afspeelt in het hart en de geest van mensen te lenigen of accuraat in geld te begroten. De rechtbank laat zich dan ook leiden door wat zij redelijk en billijk acht en is op dit vlak van oordeel dat de door de burgerlijke partij gevorderde morele schadevergoeding dient te worden ingeperkt. De rechtbank begroot deze naar billijkheid op 150,00 euro.

Het bedrag van 50,00 euro, naar billijkheid begroot, voor administratieve kosten kan aan de burgerlijke partij worden toegekend.

Er mag immers redelijkerwijze worden aangenomen dat de feiten heel wat administratieve beslommeringen hebben veroorzaakt die een zekere moeite en kleinere inspanningen met zich mee brengen, alsmede bepaalde geringere kosten en uitgaven, zoals postzegels, omslagen, telefoonkosten, etc., waarvan het niet gebruikelijk – noch haalbaar – is om er de stavingsstukken van te bekomen of te behouden, doch welke niettemin een vergoedbare schade uitmaken.

De overige schadepost (verplaatsingskosten kan worden toegekend zoals gevorderd.

Gelet op hogerstaande, kan het bedrag van 322,00 euro uit hoofde van materiële en morele schade worden toegekend aan deze burgerlijke partij, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 27 september 2016 tot op heden, de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling.

3. Wat betreft de rechtsplegingsvergoeding:

Overeenkomstig artikel 162bis Sv. dient ieder veroordelend vonnis uitgesproken tegen de beklaagde deze eveneens te veroordelen tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

De eerste en de tweede burgerlijke partij hebben gezamenlijk een rechtsplegingsvergoeding van 780,00 euro gevorderd.

Gelet op het mondeling verzoek tot herleiding van de vorderingen van de burgerlijke partijen, geformuleerd door beklaagde ter terechtzitting van 7 februari 2018, en gelet op de beperkte financiële draagkracht van beklaagde, vermindert de rechtbank de toegekende rechtsplegingsvergoeding tot het minimumbedrag van 450,00 euro, dit met toepassing van artikel 1022, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :
artikelen 25, 38, 40, 392, 398, 399 lid 1, 405 quater 2° van het strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;
artikel 367 van het wetboek van strafvordering;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.
artikelen 1, 8, 9 en 14 van de wet van 29 juni 1964;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,
wijzende op tegenspraak

Op strafgebied

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen in hoofde van beklaagde en veroordeelt beklaagde uit dien hoofde tot:

- een gevangenisstraf van ZES (6) MAANDEN
- een geldboete van HONDERD (100,00) EURO

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals gewijzigd door artikel 2 en 3 van de wet van 28 december 2011, voormelde geldboete met vijftig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op ZESHONDERD (600,00) EURO.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van VIJFTIEN (15) DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis, gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft de uitgesproken gevangenisstraf en de opgelegde geldboete, mits naleving van de volgende probatievoorwaarden:

- geen strafbare feiten plegen en van algemeen goed gedrag zijn;
- een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de Justitieassistent die met de begeleiding is belast en daarbij alle onderrichtingen in acht nemen ten einde een vlot verloop van de probatiebegeleiding niet te hinderen;
- gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en aan die van de Justitieassistent die met de begeleiding is belast;
- stipt contact onderhouden met de Justitieassistent en strikt diens richtlijnen naleven;
- zijn psycho-sociale situatie bespreekbaar stellen en zich zo nodig op eigen kosten psycho-sociaal en/of psychiatrisch laten begeleiden in overleg met de Justitieassistent en de probatiecommissie voor de volledige duur van de behandeling;
- toelating geven aan de Justitieassistent tot overleg met de diverse genoemde hulpverleningsdiensten en aan de hulpverlening om van het opvolgen van de therapie en van de resultaten ervan uitgebreid verslag uit te brengen ten behoeve van de probatiecommissie en/of de verwijzende/zetelende magistraat.
- zijn financiële situatie permanent evalueren met de Justitieassistent. Zich zonodig voor budgetbeheer laten begeleiden door een gespecialiseerde dienst, in overleg met de Justitieassistent. De begeleiding niet stopzetten op eigen initiatief;
- geen enkel contact meer zoeken of nemen met S [REDACTED] en D [REDACTED] en hen ontwijken als hij toevallig in de omgeving komt;

- de burgerlijke partijen integraal vergoeden, eventueel volgens een afbetalingsplan opgelegd in overleg met de Justitieassistent en de originele bewijzen van betaling voorleggen aan de Justitieassistent.

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake Justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht de veroordeelde een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op **TWEEHONDERD (200,00) EURO** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016)).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG (20,00) EURO** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2, 4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de **kosten** van het geding, in totaal begroot op 29,37 EUR.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de vordering van S [REDACTED] ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt beklagde dienvolgens om aan voormelde burgerlijke partij te betalen de som van **ZEVENHONDERD EENENNEGENTIG EURO EEN CENT (791,01 EURO)**, meer de vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet vanaf 27 september 2016 tot heden en meer de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op vanaf heden tot de dag der integrale betaling.

Wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Verklaart de vordering van D [REDACTED] ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt beklagde dienvolgens om aan voormelde burgerlijke partij te betalen de som van **DRIEHONDERD TWEEËNTWINTIG (322,00) EURO**, meer de vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet vanaf 27 september 2016 tot heden en meer de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet vanaf heden tot de dag der integrale betaling.

Wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

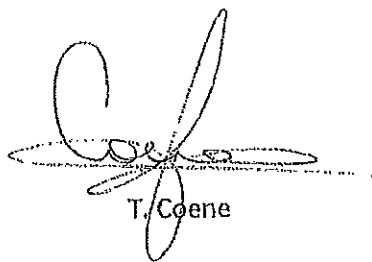
Veroordeelt beklagde eveneens om aan de burgerlijke partijen, elk ten belope van de helft, als rechtsplegingsvergoeding de som van **VIERHONDERDVIJFTIG (450,00) EURO** te betalen.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

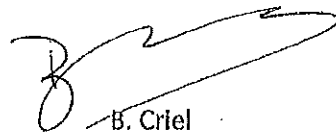
Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op **zeven maart tweeduizend en achttien** door de rechtbank van eerste aanleg WEST-VLAANDEREN, afdeling Brugge, samengesteld uit :
B. CRIEL, alleenrechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg WEST-VLAANDEREN,

In aanwezigheid van P. VERCAUTEREN, substituut-procureur des Konings WEST-VLAANDEREN, afdeling Brugge,

Met bijstand van griffier T. COENE

T. Coene

B. Criel